

Hassan skal ogsaa med, hvis de mange, mange Penge skulle komme ind.

Man har undret sig meget over, at jeg ved Forelægelsen af disse Forslag sagde, at jeg ventede, de vilde blive modtagne med Glæde. Det var naturligvis heller ikke saa bogstaveligt at forstaa. Der er ingen Mennesker, der ere glade over at svare Skat, mindst af alt, naar de skulle betale mere Skat end før. Men naar jeg dog brugte det Udtryk og tror at kunne staa ved det, er det, fordi jeg mener, at der rundt omkring paa Landet, og hos langt den største Del af Befolkningen ogsaa i København og Købstæderne, er en Følelse af, at det maa have en Ende med Underskudsregimet, med dette, at vi føre vor Statsholdning paa Laan fra det ene Aar til det andet. Man føler, hvor meget det vil gaa ud over Landets Anseelse, over Landets Stilling udadtil og over alle kulturelle og sociale Virksomheder her i Landet.

Det maa ikke glemmes, hvis man endelig vil tale om Kulturskat i denne Forbindelse, at paalægge vi her en Skat, der for en ringe Del vil ramme, hvad der virkelig kan kaldes Kultur, have vi i de forløbne Aar i mægtig Grad sat Udgifterne op til Fremme af Formaal, der ubetinget maa kaldes kulturelle, til Oplysningens Fremme i videste Forstand lige fra Folkeskolen og op til Universitet, til Fremme af Kunst og Videnskab og til Oplysningsformaal paa alle Omraader. Det er vanskeligt at give et talmæssigt Udtryk for det, men man vil forstaa, at jeg har Ret i min Paastand, naar jeg nævner et enkelt Tal. Det Ministerium, der særlig har med Undervisning og i det hele med Aandslivets Fremme at gøre, nemlig Kultusministeriet, havde paa Statsregnskabet for 1900—1901 en Udgift paa 5,866,000 Kr. og paa det sidst aflagte Statsregnskab for 1909—1910 en Udgift paa 13,501,000 Kr., det vil sige en Stigning i de første 10 Aar af dette Aarhundrede paa 7,635,000 Kr., altsaa paa langt over 100 pCt. Denne Stigning har bidraget meget betydeligt til at fremskaffe det Underskud, vi nu have paa vore Statsregnskaber og vore Finanslove. Lægger man nu paa nogle Virksomheder, som dog kun delvis have med Kultur at gøre, den her foreslaaede, ikke særlig trykkende Skat, saa er det kun en ringe Afbetaling paa alt det, som Staten gennem disse Aar har ydet til Fremme af Kulturformaal i videste Forstand. Jeg føler mig, som sagt, overbevist om, at de, der virkelig forstaa Alvoren i den Situation, vi staa i, de, der forstaa Nødvendig-

heden af, at vi alle bringe Ofre, at vi hver paa sit Omraade underkaste os Af-savn og Besvær af forskellig Art for at sætte det hele paa ret Køl igen, for at rejse Landet økonomisk, ogsaa ville modtage disse Skattelove med den Glæde, man kan føle over at være med til at gøre noget, der vel er en personlig ubehageligt, men som er en god Gerning mod det Land og det Samfund, man tilhører.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønberg: Den højtærede Finansminister udtalte, at det ikke var Meningen med denne Skat at straffe Forlystelserne, men at ramme Forbruget, og fremkom i den Forbindelse med nogle statistiske Oplysninger om Forbruget i forskellige treaarige Perioder og om, hvad Virkning det havde haft, naar man ved visse Lejligheder havde forhøjet Billetpriiserne i det kgl. Teater. Af disse statistiske Oplysninger fremgaar det imidlertid ikke, hvad Virkning det har haft omkring i Hjemmene, hvad det er for Mennesker, man maaske derved har udelukket fra en Gang imellem, ikke 9 Gange om Maaneden, men maaske en, højst to Gange om Aaret, at komme i Teatret. Det fremgaar heller ikke deraf, paa hvilken Maade man i disse smaa Hjem skaffer de Penge til Veje, man skal bruge, og man kan derfor heller ikke af Oplysningerne se, hvor mange af den Slags Familier det maaske har afholdt fra at gaa i Teatret. Jeg er vis paa, at denne Skat vil føles netop i Smaaamandens Hjem, og det er maaske tidt det bedste Teaterpublikum, det, for hvem Forestillingen har mest at betyde, det, der glæder sig mest over den. Afgiften vil betyde en Indskrænkning i deres Forbrug, et Tab for dem, de ville komme til at savne en Opmuntring til at bære Dagens Byrder og savne en Berigelse, de ellers havde kunnet faa. Jeg gentager, hvad jeg sagde i Aftes, at jeg tror, det vil føre nedad, føre til, at man søger bort fra de Steder, hvor der bydes god Kunst, og søger til de billigere Steder. Derfor er jeg overbevist om, at de Kunstnerforeninger, der have sendt Henvendelse ind til os, have Ret, naar de slutte en Udtalelse med at sige, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil betyde en Forringelse af vort Folks aandelige og kulturelle Standpunkt.